

בוקר אביבי אחד, לדעתך בספטמבר

שעון חלבוני הטאו*

1.

"אני לא אשכח אותך לעולם,
אומר לי האיש בדליריום.
בכל פעם שאני עוברת לידו
הוא מזהה אותי מחדש".

כך שמעתי את האחות
מספרת למישהו במסדרון.
האיש הוא אבא שלי.

2.

אשה אחרת, כבת ששים,
אומרת לאמא שלה
שהיא אוהבת אותה ואמא שלה
אומרת ברוך השם,
אבל מי את גברת.
הבת רק מושכת עליה
את הסדינים.

3.

בקר אביבי אחד, לדעתך בספטמבר,
צירת שעון והשעה
היתה שתים בבקר
אצל הרופא הנזירולוג. ושתקנו.

אף פעם לא אהבת לדבר,
לפחות זה לא חדש.

* חלבוני טאו הם חלק בשלד התא, ופגיעה בהם היא סימן היכר דומיננטי של מחלת האלצהיימר ושל דמנציה לסוגיה.

הַאֲלָפִים

אֲנִי מְרִימָה אֶת הַכֶּף
בְּיַד שְׁאִינָה שְׁלִי.
הִיא מַחְלִיקָה, וְהַמָּרָק
נִשְׁפָּף עַל רֶגֶל שְׁאִינָה שְׁלִי.
שׁוֹמְעִים שְׁהִרְכַּבְתָּ הַקֶּלֶה
חוֹצָה בַּחוּץ אֶת הַשְּׂדֵרָה.
הַכִּסְאוֹת מִתְגַּלְגְּלִים אֶל הָעֵתִיד,
וְהַבְּרִיאִים בּוֹהִים לֹא חֲמֹלָה
מוֹל הַמָּרָק שְׁאִי אֶפְשָׁר לְשֹׂאת
בְּזוּג יָדַיִם שְׁאִינָן שְׁלִי.

אֶת בָּאָה לְבָקֶר, אֲנִי חוֹשֶׁבֶת
עַל יֶרֶח־דְּבֶשׁ אֵי־שֵׁם בְּאֲלָפִים,
שְׁמֻמָּנוּ תַּחֲזֹרִי לְבֹד.